

Produktion, hvad vilde man saa sige dertil? Dersom de handlende slog sig sammen og holdt Priserne oppe, ja, hvad saa? Det behøver jeg ikke at sige noget om, for det har der lydt høje Raab om. Men naar Arbejderne og Arbejdsgiverforeningen slaar sig sammen og dermed fordyrer deres Produkter, saa er det i sin Orden. Jeg synes, at vi ikke-organiserede er daarligt tjent dermed. Og jeg maa føje til, at vi forstaar det ikke. Vi er vant til — ja, vi har nu ingen Jerndøre mellem os og vore Folk — at gaa ud og tale og forhandle med vore Folk og har lettere ved at faa gjort, hvad der skal gøres. Det er muligt, at vi ikke-organiserede ikke forstaar, hvilke Velsignelser der ligger i Organisationerne, og det kan ogsaa være, vi ser for mørkt paa de Forbandelser, vi synes følger dermed.

At vi ikke er naaet til Ende med Nedgangstiden, kan vi vel let blive enige om. Om det er Valutaen eller Krigens Eftervirkninger, der skal have Skylden, ja, det kan vi vel ikke udrede, det er formodentlig begge Dele. Men om Kronens Stigning vil jeg dog gerne sige, at selv om vi mener, at den har voldt og vil volde adskillig Fortrød, tror jeg, at omtrent hele Landet er enigt om, at vi bør stræbe hen til at have Kronen i Pari. Maaske er det en Følelssag, det ved jeg ikke, men i alt Fald mener jeg, det er en god Følelse, og jeg synes, at det er en glædelig Kendsgerning, at for en Gangs Skyld var næsten hele Rigsdagen enig. At rejse Strid om, hvem der har den største Anpart i, at det kom til at gaa, som det nu gik, har jeg ingen Lyst til, det behøves ikke. Jeg haaber, at vi nu kan være lige saa enige om at søge at holde Kronen oppe, saa at vi ikke skal gaa Vejen nedad en Gang til; det kunde hænde, at det blev vel dyrt.

Der er tilgaaet Landstingets Finansudvalg en Skrivelse fra Indenrigsministeriet om Statsboligfondens Virksomhed. Der gives deri en Oversigt over hele Virksomheden. En Ting, jeg har lagt Mærke til, er, at der allerede er ikke saa ganske faa Tvangsauktioner fremme. Ganske vist oplyses det, at disse ikke har medført ret store Tab. Men Staten har jo Penge anbragt saa mange, mange Steder: i Havne, Kommuner, Husmandsbrug, og jeg ved ikke hvad, og vil ikke den Nedgangsperiode, vi er inde i, medføre store Tab, og vil det ikke komme til at svie til den højtærede Finansminister, saa han ikke kan naa at faa Balance paa sit Budget? Jeg mener, at det i Forvejen vil knibe haardt for ham. Jeg ved ikke, om man har en Oversigt over, hvad alle den Slags Ting til Dato har kostet. Jeg ved

ikke, hvor mange Penge vi har laant ud, — det kan vi vel faa oplyst —, men hvor meget det har kostet, hvor meget der er gaaet tabt ved den Laanevirksomhed, vi har udøvet. Skatterne er jo trykkende, der klages stadig over dem, og det var vel nok værd, om der kunde gøres noget for at nedsætte dem. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister kan sige noget om, hvorvidt han mener, at en Skattelettelse lader sig gennemføre.

Finanslovforslaget kommer til os enstemmig vedtaget af Folketinget. Der har dog været enkelte Uoverensstemmelser, som jeg kortelig skal omtale. Den højtærede Undervisningsminister har saaledes stillet Forslag om Nedsættelse af Bevillingerne til de private Seminarier og til de private Real- og Mellemskoler. Det ærede Medlem af Folketinget Hr. Rode sagde herom: „Den højtærede Minister har omgivet sig med en Atmosfære af Uvillie overfor disse Skoleformer, som jeg ikke kan dele, hendes Stilling er præget af liden Sympati.“ Til denne Udtalelse kan jeg slutte mig; den højtærede Undervisningsminister kan godt vedkende sig sin Kærlighed til Statsskolen og sin Kølighed overfor den private Skole, jeg tror, det er det mest rigtige. — Saa er der en lille Bevilling til pædagogiske Kursus paa Statens Lærerhøjskole, som et Mindretal i Folketinget har modsat sig. Maa jeg i denne Forbindelse oplyse, at Lærerhøjskolen brugte i 1924: 170 000 Kr., i indværende Finansaar 239 000 Kr., medens der for det kommende Finansaar paa det foreliggende Finanslovforslag er opført et Beløb af 284 000. Det er jo en ganske antagelig Forøgelse, der har fundet Sted i disse Par Aar, især i Aar, hvor vi til Stadighed taler om at skulle spare. Man kunde vist godt spare disse, jeg tror det er 9 000 Kr., det drejer sig om, især da der neppe skete nogen Skade derved. — En Bevilling til en Konsulent i Husholdningssager blev stemt ud imod Ministerens Villie, men saa vidt jeg har forstaaet — jeg har knap nok kunnet faa Referatet af Forhandlingerneovre i Folketinget —, vil denne Bevilling blive opført paa Tillægsbevillingslovforslaget, og jeg skal derfor ikke omtale den nu. — En lille Bevilling, der blev opført i sidste Øjeblik, skabtes der ikke Enighed om, nemlig en Bevilling for den højtærede Undervisningsminister til Skoleinspektør Arvin, der skal udarbejde et Reglement for Seminarierne. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal, men kun sige, at naar det bliver betragtet som et Mistillidsvotum til den nuværende Konsulent i Skolesager, Profes-